

[Udenrigsministeren.]
dagen udpegede Medlemmer — har vi en Indberetning, der gaar ud paa det, jeg her har fremført.

Jeg kan ikke se, at vor Optraeden dernede paa nogen Maade kan betegnes, som det er sket af det ærede Medlem Hr. Staining; men det kan jo altsaa blive en Sag for sig. Hvis det ærede Medlem havde haft Regeringen nu og havde haft sine Repræsentanter dernede, vilde han maaske være optraadt paa en anden Maade. Jeg tager fuldt Ansvar for det, der er sket; naturligvis kan jeg ikke dømme om Forhandlingerne i Delegationen; det bliver de Herrers egen Sag; men Regeringens Stilling er den, som jeg nu har gjort Rede for.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom i sin Ordførertale ogsaa ind paa Toldspørgsmaalet og spurgte i denne Forbindelse, hvornaar det kan ventes, at Traktatkommissionen vil fremkomme med en Redegørelse i Anledning af den Opgave, som er blevet den overdraget. Denne Opgave gaar ud paa at foretage en Undersøgelse af Spørgsmaalet, om den hidtil fulgte Traktatpolitik vedblivende kan siges at være i Danmarks Interesse, eller om en Traktatpolitik bygget paa Dobbelttarifsystemet maatte være at foretrække.

Jeg har lige besvaret en Skrivelse fra Finansudvalget om det samme Spørgsmaal og skal derfor i Dag indskrænke mig til følgende Bemærkninger. Det er ikke helt let at angive det nøjagtige Tidspunkt for Fremkomsten af en saadan Redegørelse; det kræver meget omfattende Undersøgelser. Jeg kan anføre, at alle Kommissionens Medlemmer ved det første Møde, som afholdtes om denne Sag i Januar 1928, var enige om, at det vilde være uomgængelig nødvendigt for at behandle dette Spørgsmaal at foretage en Undersøgelse af de i forskellige fremmede Lande fulgte Tarifsystemer og deres Anvendelse i Praksis under Hensyn til Traktatforhandlinger med Udlandet. Det Arbejde, der i den Anledning skulde foretages af Kommissionen, foreligger nu færdigt i det store og hele, om end naturligvis kun i foreløbig Skikkelse, for saa vidt som Kommissionen endnu ikke har truffet endelig Afgørelse.

For at give Finansudvalget et Indtryk af, hvor omfattende det paagældende Arbejde er, har jeg tilstillet dette et Eksemplar af hver af de af Kommissionens Sekretariat indtil nu udarbejdede Oversigter over fremmede Landes Told- og Traktatpolitik, og jeg vil meget gerne, hvis ogsaa andre af Tingets Medlemmer maatte være

interesserede i at se dem, sørge for, at tilsvarende Eksemplarer bliver fremlagt i Rigsdagens Bureau.

Jeg kan i øvrigt forsikre det ærede Medlem om, at Traktatkommissionen med den Arbejdskraft, der staar til dens Raadighed, har gjort og fremdeles vil gøre alt for at fremskynde Behandlingen af denne Sag, og jeg kan i denne Forbindelse fremhæve, at Kommissionen netop af Hensyn til denne Opgave har maattet lægge forskelligt andet Kommissionen paahvilende Arbejde til Side.

Finansministeren (N. Neergaard): Det er jo øjensynligt, at det gunstige Resultat, som saavel Statsregnskabet som Finanslovsforslaget udviser, er faldet det højtærede socialdemokratiske Parti noget for Brystet, derfor skal nu ogsaa de gode Resultater nedsettes til det mindst mulige. Overfor Finanslovsforslagets Overskud paa $6\frac{1}{3}$ Mill. Kr., efter at hele Renten af Landmandsbanklaanet er medregnet, har man dog saa nogenlunde maattet opgive Ævred. Derimod har man ment at finde et frugtbarere Arbejdsfelt paa Statsregnskabet Omraade, men man har rigtignok benyttet dette, synes jeg, til en Begrebsforvirring, som overgaar alt Begreb.

Det dristigste i saa Henseende er den Paastand, som det ærede Medlem Hr. Hauge fremkom med, nemlig at Overskuddet paa Statsregnskabet, de 5,8 Mill. Kr., kun er opstaaet ved et Trick fra min Side, nemlig ved at overføre godt 9 Mill. Kr. fra Formueregnskabet, saaledes at der i Virkeligheden i Stedet for et Overskud paa 5,8 Mill. Kr. burde have været et Underskud paa ca. $3\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Ja, min Forstand staar stille, at man kan sige noget saadant. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har jo ogsaa meget rigtigt belyst, hvor overordentlig urimelig denne Tale er.

Forholdet er dette, at hvis jeg ikke havde overført de godt 9 Mill. Kr. fra Formueregnskabet til Driftsregnskabet, vilde Overskuddet være blevet mindst det samme, thi hvis jeg ikke havde overført dette Beløb, som var betalt for meget gennem Valutaafgiften og betalt udover, hvad Valutaafgiftens Formaal krævede, havde jeg selvfølgelig heller ikke foretaget den Skattnedsættelse, som der skete, og Overskuddet var forblevet mindst det samme, selvfølgelig.

Opgaven var den at give tilbage til Skatteyderne de godt 9 Mill. Kr., der var betalt for meget; Spørgsmaalet om, hvorledes det skulde gøres, var et rent Bogholderispørgsmaal. Jeg tror, at den Frem-